

Sygn. akt II C 231/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2017r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek (...) w R. II Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSO Barbara Konińska

Protokolant: st. sekretarz sądowy Małgorzata Kotlarz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 kwietnia 2017r. w R.

sprawy z powództwa J. Ś. (1)

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 84.000 zł (osiemdziesiąt cztery tysiące złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16 stycznia 2016r.;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 11.417 zł (jedenaście tysięcy czterysta siedemnaście złotych) z tytułu kosztów procesu;
4. nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodka (...) w R. kwotę 763,02 zł (siedemset sześćdziesiąt trzy złote dwa grosze) z tytułu wydatków.

SSO Barbara Konińska

Sygn. akt II C 231/16

UZASADNIENIE

Powódka J. Ś. (1) pozwem wniesionym w dniu 29 lutego 2016r. wniosła o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanej (...) SA w W. kwoty 84.000 zł z tytułu zadośćuczynienia za krzywdę, jakiej doznała na skutek śmierci męża w wyniku wypadku komunikacyjnego z dnia 13 lutego 2001r. z ustawowymi odsetkami od kwoty 84.000 zł od dnia 18 grudnia 2015 oraz o zasądzenie kosztów procesu /k. 2 akt/.

Na uzasadnienie powódka podała, iż sprawca wypadku M. B., w wyniku którego poniósł śmierć mąż powódki był ubezpieczony w zakresie OC u pozwanej. Dodała, że pozwana wezwana do dobrowolnej zapłaty pismem z dnia 13 stycznia 2015r. wypłaciła powódce jedynie 16.000 zł tytułem zadośćuczynienia /k. 3-7 akt/.

Pozwana (...) SA w W. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów zastępstwa procesowego. Zarzuciła, że żądana przez powódkę kwota abstrahuje od stopnia zamożności społeczeństwa i przeciętnej stopy życiowej oraz że znaczny upływ czasu od chwili zdarzenia spowodował istotne złagodzenie jej krzywdy. Dodała też, że zaproponowała powódce zawarcie ugody na kwotę 34.000 zł /k. 89 - 92 akt/.

Sąd ustalił:

W dniu 13 lutego 2001r. M. B. kierując pojazdem marki J. nr rej. (...) nieumyślnie naruszył nieumyślnie zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez brak należytego nadzoru nad stanem technicznym kierowanego pojazdu wraz z naczepą co skutkowało brakiem ujawnienia niesprawności naczepy, a następnie przekroczeniem osi jezdni przez naczepę i uderzeniem w samochód D. (...) kierowany przez J. Ś. (2) na jego pasie ruchu. W wyniku tego zdarzenia J. Ś. (2) doznał obrażeń ciała w postaci urazu wielonarządowego głowy, które spowodowały jego zgon na miejscu wypadku.

/akta szkody – k. 100-137, wyrok Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 9 lutego 2005r. sygn. II K 409/03 – k. 15-16, wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 18 lipca 2005r. sygn. V Ka 241/05 – k. 15v., akt zgonu – k. 11 akt/

J. Ś. (2) był mężem powódki ponad 33 lat. Małżonkowie poznali się na zabawie studniówkowej powódki i odtąd zostali parą. Mąż obdarowywał powódkę prezentami, kwiatami. Małżonkowie razem spędzali wolny czas, grali w kalambury albo gry planszowe, wyjeżdżali razem na wycieczki, do kina, teatru, na zabawy taneczne. Mąż pomagał jej w prowadzeniu biura podróży i opiece nad jej chorą matką, na przemian opiekowali się wnuczką.

/zeznania powódki – protokół rozprawy z dnia 6 grudnia 2017r. – 00:42:00 – 00:56:27/

Małżonkowie tworzyli zgodne, partnerskie i szczęśliwe małżeństwo, spędzali ze sobą dużo czasu, mieli wspólne zainteresowania i pasje, razem zwiedzili prawie całą Europę. J. Ś. (2) był pogodną, dowcipną osobą, jednoczył całą rodzinę, każdy z jej członków lubił przebywać w jego towarzystwie. W związku z tragiczną śmiercią męża powódka, była narażona na silny stres. Przeżywała rozpacz, smutek, żal i tęsknotę za zmarłym mężem. Powódka po jego śmierci nie wyszła ponownie za mąż. Często odwiedza grób męża.

/zeznania świadków: J. Ś. (3) – protokół rozprawy z dnia z dnia 8 listopada 2017r. – 00:08:50 - 00:28:00, E. S. – protokół rozprawy z dnia z dnia 6 grudnia 2017r. – 00:01:56 - 00:25:37, S. S. – protokół rozprawy z dnia z dnia 6 grudnia 2017r. – 00:25:37 - 00:41:59, zdjęcia – k. 156-157 akt/

Powódka doznała znacznych cierpień po stracie męża. Jej proces adaptacji do nowej dla niej sytuacji życiowej przebiegał i przebiega nadal w sposób prawidłowy i niepowikłany, nie powodując wystąpienia objawów psychopatologicznych.

/opinia biegłych M. K. i B. B. – k. 195-201 akt/

Powódka wezwała pozwaną, u której sprawca wypadku posiadał ubezpieczenie typu OC, do zapłaty zadośćuczynienia za śmierć męża /pismo z dnia 13 stycznia 2015r. – k. 29-32 akt/. Pozwana z tytułu zadośćuczynienia za krzywdę wypłaciła powódce 16.000 zł /pismo z dnia 17 grudnia 2015r. – k. 124 akt/.

Sąd zważył, co następuje:

Wobec tego, iż pozwana uznała żądanie co do zasady, wypłacając powódce kwotę 16.000 zł tytułem zadośćuczynienia, rozstrzygnięcie sporu sprowadzało się do ustalenia rozmiarów krzywdy jakiej doznała powódka na skutek śmierci męża i wysokości należnego jej w związku z tym zadośćuczynienia.

Spowodowanie śmierci osoby bliskiej – J. Ś. (2) - męża powódki stanowi naruszenie dobra osobistego powódki, w postaci prawa do życia w związku małżeńskim i pełnej rodzinie, w której mąż matki jest ojcem jej dzieci i dziadkiem jej wnuków (art. 24 § 1 k.c.).

Krzywda zaś w rozumieniu art. 448 k.c. w związku z naruszeniem dobra osobistego obejmuje cierpienia psychiczne. Przyjmuje się, że zadośćuczynienie ma charakter kompensacyjny, a zatem ma ono wynagrodzić doznane przez poszkodowanego cierpienia fizyczne i psychiczne oraz utratę radości życia. Ma także ułatwić pokrzywdzonemu

przewyciężenie ujemnych przeżyć. Reasumując zadośćuczynienie ma stanowić swego rodzaju ekwiwalent za poniesioną przez pokrzywdzonego szkodę niemajątkową. Oczywiście ścisłe udowodnienie rozmiaru tego rodzaju szkody nie jest możliwe.

Chociaż pojęcie odpowiedniej sumy użyte w art. 448 k.c. ma charakter niedookreślony, niemniej jednak w judykaturze wskazane są kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. Sąd Najwyższy stoi na stanowisku, że określenie wysokości zadośćuczynienia powinno być dokonane z uwzględnieniem wszystkich okoliczności mających wpływ na rozmiar doznanej krzywdy, m.in. wieku poszkodowanego, czasu trwania oraz stopnia nasilenia jego cierpień psychicznych i to zarówno już doznanych, jak i tych, które zapewne wystąpią w przyszłości. Należy brać pod uwagę również długotrwałość cierpień, trwałość następstw zdarzenia i konsekwencje uszczerbku w życiu osobistym i społecznym (por. wyrok SN z dnia 10.06.1999r. II UKN 681/98, wyrok SN z dnia 28.09.2001r., III CKN 427/00, por. także wyrok SN z dnia 03.02.2000r., I CKN 969/98).

Nie ulega wątpliwości, że śmierć męża w wyniku wypadku z dnia 13 lutego 2001r. naraziła powódkę na znaczne cierpienia, negatywne odczucia psychiczne. Powódka mimo, iż od śmierci męża minęło już ponad 16 lat do chwili obecnej tęskni za mężem. Powódka często wspomina męża, brakuje jej go co dzień przy prowadzeniu działalności gospodarczej, przy codziennych pracach, opiece nad wnukami. Dotąd nie związała się z innym mężczyzną. Świadczy to, o tym iż rozmiar cierpień, jakich doznała w wyniku śmierci męża jest znaczny. Mąż powódki miał dopiero 56 lat i gdyby nie wypadek miałby możliwość dożycia nawet sędziwego wieku a powódka mogłaby cieszyć się wspólnym z nim życiem jeszcze przez wiele lat. Przy tym powszechnie wiadomym jest że średnia długość życia mężczyzn przekracza znacznie wiek 60 lat. Zatem gdyby nie wypadek powódka miałaby zapewne możliwość cieszyć się obecnością, pomocą i wsparciem męża, z którym żyli w udanym, zgodnym i szczęśliwym małżeństwie, jeszcze wiele, wiele lat.

W efekcie, biorąc pod uwagę opisane cierpienia powódki i wypłaconą już na rzecz powódki kwotę tytułem zadośćuczynienia należało zasądzić na jej rzecz w całości żadaną kwotę 84.000 zł z tytułu zadośćuczynienia, o czym Sąd orzekł w pkt. 1 wyroku na podstawie art. 448 k.c. w zw. z art. 24 § 1 k.c. w zw. z art. 822 § 1 i 4 k.c. Sąd uznał, iż ustalony rozmiar zadośćuczynienia, przy uwzględnieniu wieku powódki w chwili śmierci męża i wieku jej męża, i faktu że skutki wypadku odczuwała już przez kilkanaście lat i może odczuwać jeszcze przez wiele lat, nie jest wygórowany w odniesieniu do stopnia negatywnych konsekwencji dla pokrzywdzonej wynikających z naruszenia jej dobra osobistego, jakim jest prawo do życia w małżeństwie i pełnej rodzinie.

By można było zresztą mówić o niesłusznym wzbogaceniu się pokrzywdzonego poprzez przyznane zadośćuczynienie należałoby przyjąć, iż w potocznym rozumieniu „opłacało” mu się doznać danej krzywdy. Oznaczałoby to, że warto byłoby stracić męża, doznać tak wielu cierpień, przeżyć 16 lat bez ukochanego mężczyzny, w celu uzyskania konkretnej sumy pieniężnej.

W ocenie Sądu nie mamy w niniejszej sprawie do czynienia z takim przypadkiem. Nie sposób bowiem przyjąć, by powódka dla zadośćuczynienia w łącznej kwocie 100.000 zł chciałyby przeżyć śmierć męża i cierpienia z nią związane. Jednocześnie przyjęcie, iż tak ustalona suma miałaby być wygórowana w tej sytuacji oznaczałoby deprecjację dobra osobistego, jakim jest prawo do życia w małżeństwie i pełnej rodzinie.

O odsetkach od kwoty 84.000 zł Sąd orzekł na zasadzie art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 14 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz. 1152), zgodnie z żądaniem. Sąd uznał bowiem, że już w chwili zgłoszenia szkody, które nastąpiło nie później niż w dniu 17 grudnia 2015r. żądanie zadośćuczynienia było zasadne w tej wysokości.

Wobec tego o odsetkach Sąd orzekł jak w pkt. 1 i 2 wyroku oddalając w części żądanie odsetek jako nieuzasadnione w świetle art. 481 § 1 k.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. § 2 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz. 1804) w zw. z § 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie

opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 1667) obciążając nimi w całości pozwaną biorąc pod uwagę, iż powódka uległa jedynie co do nieznaczonej części swego żądania.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednol. Dz.U. z 2014r., poz. 1025) Sąd nakazał pobrać od pozwanej 763,02 zł z tytułu nie uiszczonych kosztów sądowych.

Sędzia:

/SSO B. K./

R., dnia 4 maja 2017r.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować wpływ uzasadnienia wyroku;
2. doręczyć odpis wyroku wraz z uzasadnieniem:
 - pełnomocnikowi powódki – r.pr. B. K. (2),
 - pełnomocnikowi pozwanej – r.pr. C. Ż.;
3. przedłożyć akta po upływie 21 dni od wykonania lub z wpływem.

SSO Barbara Konińska